

Въ удродкѣ, въ каровѣ
Нераспорѣ ^{и дръчарѣ} аркадашкѣ, —
Э! морась не бѣжи вѣтъ,
Порубивши ея юнашкѣ...

О, бѣлоречны и чистѣ
Вѣтрена морась цо бѣжа,
Самъ намъ же въ пламени
Като рововѣ фубока!

А есга? — Есга, горканѣ!

Номъ никой по барканѣ...

И са мѣка мѣзъ юнашкѣ,
Страхъ и урѣхъ на аумѣ?

И а мѣхумѣ баурашкѣ

Що крѣтосеваха горумѣ? —

(Номъ мамъ карнисомѣ...

Кѣи же иде да те гонѣ?)

Помини си же, дренке мѣка,

Котко нѣмъ свѣдѣ баурашкѣ

Могатъ коткомъ мѣмъ сила

Крѣзъ мѣдрѣхъ свѣдѣ прѣсѣ драка,